

प्रवेश सं० _____

विषयः प्र शोणे लि ६१२३

क्रम सं० _____

नाम भाजवत व्याख्या

ग्रन्थकार _____

पत्र सं० २-१२

श्लोक सं० _____

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३८ पंक्ति सं० (पृष्ठे) १२

आज्ञा: व. व. X C

लिपि: दे. ना.

आधार: का.

वि० विवरणम् अप्र.

पी० एम० मू० पी०--७९ एम० सी० ई०--१६५१--२०.०००

14468

दि. ३१७१ (स्व)

ब्रह्मरूपतादेव जगत्सत्त्वं प्रतीयमाणरूपेण चासत्त्वं श्रुतावपि सदेवेति नेह नानेत्युभय।
 तत्पलं निर्दिष्टं तथा च ब्रह्मणो मनोवेद्यत्वं वेदैकवेद्यत्वमित्युभयमपि वेदज्ञायत यच्च यतो
 वाचो निर्वर्तते। प्राणमनसा सहैति तत्रिर्विशेषाभिप्रायेणाथवा नवावाशक्त्या बोध्यते किं
 तुल्यताया मनसापि न पराग्विषयेण जायते अंतर्मुखेन विविक्तगोचरेण च सर्वतोपा
 धिकतत्पत्यजता स्वस्यापि सोपाधिकत्वात् सोपाधिविमोक्तत्वे तद्वपेण सतांशुद्वं
 स्तु जायते इदमेव वस्तुतो मनसा विशुद्धत्वं यत्सर्वोपाधिविहीनं वास्तवं चेदमेव सदे
 वतत्वं देवकी च सर्वोक्तमनसो ब्रह्मभावात् त्रिरिति तत्र तदा विहीनः तस्यैव सदेवस्या।
 राहण्यो सदेवी जन्म प्रादुर्भाव कर्मणो निष्पन्नाया उक्तं नावस्य वीजस्वरूपसाधन
 संपत्तौ ज्ञानस्वरूपब्रह्माविभाव प्राचीनं हयं नायमात्मा बलहीनेन नृभ्य इति श्रुतेर्वलदेव
 जन्म तच्च बलं ज्ञानयोगसंपत्त्यात्मकं स्थितिरपि आत्मनो वेशरीराणि बहूनि भरतर्षभ
 योगीश्वर्यादुल्लंघ्यते सर्वमहीचरेत प्राप्नुयाद्विषयान्कैश्चिन्कैश्चिदुगंतपश्चरेत संति
 च ७ नस्तनिस्योराग्निगणानिवेति अत्र बलं योगसिद्धिमिति तद्वाख्यानम् एतत्सब्रह्मस

[illegible]

चितः शुभ
वोधवीजने
ति

लीयशोदामहामायांजनयामास तज्जन्मनासामहोमेदहितिद्रायांनकिंचिद्विदे-
 वसुदेवश्च तत्सर्वस्यप्यायांश्रीकृष्णनिवेश्यमहामायांगृहीतागतवन्मृदेनाया
 श्रीकृष्णयोः परिवर्तनमयमन्यानासायासोवेदांतिप्रसिद्धादर्शितः एवंगृहीतास।
 एनमायागर्भगतकालिवसुदेवस्यपुनः सर्वाद्वागर्भाववृत्तं घनं चतस्रपुनस्तथैववर्जो-
 क्तमसोसारिण्यायामहोदर्शितः यदेतन्निजसर्वस्वमत्तपरमार्थवस्तुतत्तामायापासाने
 सावमायाप्राप्तिकालेस्वर्गनेनप्रबोध्य यस्यांजाग्रतिमृतान्तिवचनेन तद्द्वाराजंसं
 द्रोध्यजागतेनचक्रेसनगृहीताशिलायांपातिता तद्वस्तादुभयवसुदेवसंसंगमप्राप्तव
 स्तविद्याभावाविपति तदस्यवृद्धेशेनगम्य ग्राह्यवरेकमयाह तयाल्लोभयत्कृत्विदिपि
 मानेनसाहाकृतेनपरस्परवृद्धेशनीतिकहयेपतितयम्युर्मिबिष्यतीति सचपरमावि
 त्रमनावसुदेवैरेवकीचवृद्धमित्यमापनद्वलवचनैः समाश्वास्यपुनः स्वस्थानंगतवान्
 सम्यग्मत्सरानस्वसृषभगवदिनाशाय स्वपतिकरभतमातुरगणानुद्योजयामास तत्र
 प्रथमंमृतनावकीपत्तावुद्धृत्यतत्रगतवतीस्वसादिद्यंपरमसुंदररमणीयहृदयंगृहीताम

गवत्समीपे गता यशोदादिदेवीया मोक्ष भावतय हीलाक्षने बद्धात् तये देतं तं अवि विना साधन
 संपत्तिरपलात्ता एता रूपा मप्राप्ता नो बालानां अथ अवनतपविना शप्रवणावदुतरता दश बाल विना
 शो लब्धो रूपा सो न्ना हो बाल गृह मुख्या प्रतना नाना स्त्री व हि मु ख वुद्धिः सकाम सुहृत् तदुद्धृत पवदप
 वती वध्या समाधि पावे उपथ निष्ठुणा बरु विगृहा व्यामोहन निमित्तं संपादित रमणीय सिगृहा निष्
 नास्त मा पातर मणीय विषय भोग विषय समस्त सविषदुग्धापित रसवत् स्नान भागवते दत्तवती सचम
 गवान तादृश कृति पय परिवार महराज सकला सुर संप्रदान म्भला ज्ञान निरन्य विना शपथी
 प्रपौरुषा न्यायात्ते नत दीयस्तने रस्म हूत्रवत् प्राणानपि स देव जगद् यद्यदीनी तं न काल धनि
 क पुरखा भूमीय मे लोचित से दस्ता भिम तमो गे पाठारै वृत्त विद्वद्ग्राह्यं यति तत्र यत्र सविष्मा
 सास्त दुपाहृत भोग लोला पास्त दीय सेवया कृता धर्म न्याय विषय भोगा सत्यात वैवर्नि यमन सः सु
 अयस्य अवेति ये बास्त वृत्तज्ञान निष्ठा महानुभाव फल दपाहृत भोगान् कृत एव वैर्तेषां प्राक्ते इयम
 नां सितैक पद्माणि कला स्वैयुधनादि म्पक्षोषा मभिमानं त्याज्यं यं तास्ते सा वि लोका दृष्ट पाता स्वेना
 शयते श्वतानुद्धरति एवं गवानपि प्रतना प्राणान् न हून् तो मा रयन् अपि तो परम पद प्रापयति
 स्मेत देहा तस्या अभ्यम तद्योक्तं भागवते प्रतनां लोक बाल धीरा वत्सीरु धिरा शना जिघां स्यापि र

स्था

३

येस्तने रत्ना पसदुर्लभं पुनः अद्य याम्भस्तस्मात् परमात्मने यदुत्तुन प्रियतरं किञ्चरत्तास्तन्मा
 तरो यथा एति ततः क्रमेणाभिवर्धमानो ब्रह्मस्वरूपो धराजिगृह्यतु कृतयथा नः सुसमाहित
 सुत्सनेद्यायादित्यखिल गृहोपयोग्य पस्कर समस्त शकृददृष्टांति तालिग शरीरं मनैतव सना
 त्मक विविध राजस तो मस सात्त्विक भाव संमत्तं भाग्योक्त शकृदं देवोक्त काले मर्म सपीय
 मानेषु देवनातेतया तद्वत्पेशरु कृयात् लोकान्नां कोतरं गच्छन् विना सात्तात्कारे कुरापि
 विना शाशीलं जीवोपाधिभूतं गोपालैर्विदुमन्तं सकृदारेण पादप्रक्षेपेण वभैनेत्येवं लिगश
 रीरं भोग भगवत्सात्तात्कारेणैव भवतीति वाक्य टपात्तेन कर्मणा यज्यते अथ लौकिक कुरात्तरा
 विवेकिन जन्त एवावर्तनकारी जगत् चक्रवाता मुंरा लोक सम्प्राप्युद्धा भगवन्तं तद्रूपेणाज्ञानि नि
 ष्टं यहीत्वा जगत्शरीनी तवान् ~~अथ~~ अथिष्टं यथोद्धं यथावंत अकारवर्त विवर्तनैः सर्वे तण
 वदुस्तं मेरु दामोह भवंतु यौ भवां अतं गलग्रहणानि अष्टैकत्वा पातया मास सच सत्ता
 रेति ज्ञान माहात्म्य पुनरपि तच्च विवेक एवोपाधो भूतः सकलैहिकामुष्मिक विषयै रसकारि
 सकलै रन्य प्रशमो वधाधीन एव स एव परमात्मानं रम्य मायिका र्धं नुग्रहाय स्वीकृत सग
 एमायामय विग्रहो गोपालानपि जन्मा तरो पाजितं मुक्ततरा शीन रमयामासातः सग
 निष्ठा सत्सु मनसा पथ्य साने पुनस्तदेव फलित्यतीति सगुणे निगुणो वानक अदिशः

तत्र वात्सल्यलक्षणं भक्तिप्रवर्तयामास तत्र वात्सल्ययुगपि भगवानभक्तवत्सलत्वे
 भगवन्निष्ठप्रसिद्धे तथापि नेदृशोदादिनिष्ठतामिदानीं वात्सल्यस्य संपाद्यभगवत्
 स्वयं स्वस्यासंगतामुद्दोषयामास ततः कतिपयादेकाले गते गरीमूनिस्वतन्त्रद्वारा नन्द
 प्रार्थनातः स्वसुलेकिनवहाराधीत्युरालोकोद्घाराय सुदाने दार्ष्टिक्यं श्रीकृष्णमंतर्धा
 मित्वा रथं कनारायणं ततश्चादिता रथं वामुदेवकेशवाधीत्युज्ज्वलानामानिच्छमातु
 विलदेवादिनामपुरस्करेण प्रवर्तयामास ब्रजे सकलेषु संघाते ततो गोभिर्द्विवैरु
 दभिमनैरहंकारैर्गोपालैर्गोपीभिर्हंरतिभिः ब्रजे सकलेषु संघाते संपादितंगौरसत्
 स्वरूपं योनवनीतादि विषयमोगं विदात्मानमवस्थान् सर्वानुरमयामास तद्दीकचित्
 रोदोक्तं विदपरोक्षे यथासुराधिकारिणां भुजमाने विदात्मनि जानते उत्तरे च हंसजे
 रत्येवंचावसायिनां क्षोभामपेतैव भोगः फलतीत्येतावता परोक्षे तत्र कदाचिन्नृपालं
 चावनासावसरे मंथनभाउमंभनां प्रसूदनिमित्तं श्रीधरोदाधाय विविभिषा प्रवेकं प्रेम
 भक्तिं रज्जोचितोत्सलत्वे वंधनं कृतं वेधनावसरे वशाकृपेन नरजोष्ठेताममतालसंराग
 गुलिदप्यनूतनयायावतीभिर्रज्जुभिर्वंधनं कृतवतीताभिः सरोभिर्पिबिबुधु मराकुवती।

पार्थिवः पार्थिवो
 देहभोगे रते पा
 चीयते शक्तिदश
 यितुं लोके वक्तुं
 दुर्लभं हरिः

परमविभ्रमना तस्याश्च तादृशमनोवृत्तिपरवेशावत्सल्वनसलो वंधनं स्वयमाप्यत दा मोदरतां।
 जगाम तस्याज्जोरजस्तमोदित्वसंधराहित्यरूपो गुलित्वा हीनायाः शुद्धसत्त्वत्प्राप्तिकाया
 एकस्या एव वंधनकर्तृत्वे बाध्यं तत्र दाम माया लक्षणमुरे एकदेशे वर्तमाने विराजते स्म तथा
 ह्यभिषेका उपनिषदर्थं सुलुखले निर्वद्धमिति ननिर्गुणस्वरूपेण विमोक्षा योपयुज्यते सत्त्वत्तिसमा
 त्ते तत्परवंधनं किं हि किंच निर्गुणोपि सगुणो विग्रहवान् स्वस्मिन्सगुणोत्तमतात्कारेण ग्राह्य
 तन्मिव यशोदयागुणं संधेस्तीचकार ततो सरसनिमज्जमूर्तिगोवत्सगोपौ पीठं दावनाथं देहाव
 नत्सममनोवेदावने विदुर्नृज्ज्वासिद्धः सर्वान् भयमुत्पाद्य देहवधनगमनानुदूले सत्कारसुदृष्ट्या
 तत्र सर्वान् विनाय ततो गणवद्वेपि परमनिष्ठं जन्मनोऽसंभावितं प्रवेक्ष्य रूपलाभानपि वेधोन्मूलनेन
 मोचयितुं स्वसाधुं प्रकटपत्रिवयमलार्जुनं च तौ पातयामास तौ वपुर्नलं च स्वस्वहोषादि विग्रहे
 भगवच्चरणस्पर्शनं स्ववनादिकृत्वा तौ तानुजो प्राप्य स्वपदे जग्मतुः स च भगवान् जयमवधाय तौ तेन वेधो
 व्यते तिलोके दृश्यते यशोदाहस्तेनैव स्ववेधनमपमारया मास सेवयमभावात् तौ दा मोदरतात्वे व
 द्धे यशोदाह भक्तिगोपालं वदन् तादृशगोपीश्रुतताधीकृत्य समानवपसौ वा नानवत्सौ अश्रुषिम्
 किं नृकृता रथयितुं तादृशी लीला मया ददे ततो सरसनिमज्जमूर्तिगोवत्सगोपौ पीठं दावनाथं वद

ह

वनंक्षमभूमौवहावनेविहर्तुंनवासिनःसर्वान्मयमुत्पाद्युदंदावनगमनानुसूलंसेस्कारमद्वेध्य
 तत्रसर्वीक्षिनाय तत्रवत्सासुरमविवेकं बकासुरंदंमृगासुरंसर्वमसक्तंलोमचनिपात्य मनुष्यापि
 ग्रासापूत्यायसाधनसंपत्तिलेखेग्राहयामास ततोवृक्षहारावत्सवानापहास्त्रीर्नसंपादयस्व
 सर्वाभ्यंतोप्रदर्शयामास यथोक्तंभागादंत यावद्वत्सपवत्सकाल्यवपुष्यावत्कराप्र्यादिका यावद्य
 क्षिविषाणवपु इत्यशिगवावद्धिभूषाबरम् यत्तच्छीलगुलाभिद्वारकृतिवयोयावद्विहारार्थं सर्वे
 विष्णुमयेगिषोवावदजःसर्वस्वरपावमौ गुरोभ्रागपमहोभागपंतंरगापत्रकोक्तं यन्मित्रेपरमानं
 दैर्घ्यं वृक्षसनातनम् ततःकाम्प्योतरे परीक्षत्रयोऽग्नौबलदेवःसकलसंसारनानाविधानर्थ
 धारि परमानिष्ठकारवकारिणश्चैभनानाविधादृशसृजातीयवद्रूपरिचरपरिवर्तं क्रमशः
 प्रवृद्धमानेतमेव प्रलंबंयतकिंचित्प्रमादेन तमप्युत्थाप्यदूरं वृजंतं संजहार ततोभ्रागान्श्रीकृष्णः
 दोरविषयविषयरातिदरुणोद्विषंसर्गजनितातिकालबद्धचित्तस्वजनन्पमोर्गपचित्तनदीयमुः
 नासेमुद्रिकामोमहतासेरंभेणवद्रूपरिचरःस्वयंहृदयलक्षणेनमहाक्रूरनिपपात तन्निवाप्ति
 सर्पराजकालियाख्यमहाराजादंकारं तत्तत्तवेष्टनादिकमनुभूय सुरसमानसंस्तुतःपुण्यवधिमि
 त्तीक्ष्णमाणास्तंस्मृत्वा तिस्रं दृष्ट्वा एवमैव शेषं कृत्य स्वपंडितं तत्सर्वशरं सपरिवारमपसारयामा

५

समहताहर्षेणचस्त्वसंवेधिनानु हर्षयामास नानाविधोरगविद्विषितोवत्तत्तत्सं ग्रीकृष्णराधयनियत्
 हृदेमदीयेहृत्पुत्रोपुनरिमोस्वपरिग्रहेणनीलकृताधैयविमोस्वरुलज्जभवम् अथाध्यात्मिकाधिमोक्तो
 धिदेवकाव्यतापत्रयविमोचाक्षेपीकृतावतारोभगवान् प्रथमंमुक्तायवीनिविष्टद्वामिप्रपन्नंनंगोपाप
 आधिभौतिकतापानुनिवारयनजापयामास पुनंसयागनिवर्तनोद्यमं तदेवराजकृतसकलगोकुलविधे
 ससमवत्सकालीनमथप्रभुतत्सहोदरात्रयापिपरमसारावद्विसेपातेनआधिदेवताफलसंगानवितरण
 मानेसर्वमेवगोकुलजायतिस एवभगवान्सर्वोपदेवेभ्यःसर्वान्सर्वेषासर्वसपरिपाति इतिस्वीपद्रूपवि
 हारायसुवशरणीयःततोऽलक्षितेनमहोद्रेणस्वापराधत्मापनप्रर्वकंस्तुतिनतिभिरार्घ्यंतेस्व द्विषाभिर्मा
 मिच्छस्वपयोपारयाभिषिक्तप्रर्वकं गोविंदेतिरहस्यतन्त्राप्रणितः गोविंदत्वं च द्विषावचिगोपराधीपलसितप्र
 षेवोपधनकचित्तात्प्रमाणानामज्ञानावतत्वेचेतनस्य नजंश्चावरणकृत्येनिमपिबिद्यते अतःसर्वप्रमाण
 धारितस्त्वैव अथच गोशंदावभावाचीसावहवदांतरा तयाचपरमात्मालभ्यते एतेपनिष्ठत्वं किंच निपु
 र्यापिमगवान् स्वमाययागोद्विषाणि तदुपलक्षितं विग्रहंस्वीचकारेतिगोविंदत्वं ततःश्रीगोपालमुपासुं
 मुतिशिरोवेंशीवदेवशिंतेमित्याभियुक्तो भगवतोवशरण उपहास्यकंदंबरुपत्वात् तस्याःस्वकोशान् ततद्
 पदेशरूपाःशब्दानिर्गच्छन्ति तदाकष्टचेतसःसुरमुनिनरनागाहस्तदेकप्रवणावमनुःतथोत्सवेवोपाधीमिहसु

नैवद्वयकारि गोपयन्तः करणवन्तिरुपा ईति सवीसा मेव ता सोस्विक परायणत्वे भगवता क्रियते इति क
 लोतिताश्च पुनस्तथा प्रयेत्तर सर्वे विषयसंकोचलक्षणं तपश्चर्याकात्यायनीसमाराधनरूपोचक्रः ततः
 कदाचित्तरनुग्राह्य भगवान् तासां मितर विषयसंवेधलक्षणं क्वादन पदापसारणपूर्वकं स्विक प्रवण
 तासेपादमार्थतत्त्वगतवान् ततः उत्तरापरनानावर्णवस्तुविषयसंवेधब्रह्मरहितेन नभनीकता पुनः
 स्वहस्तसंवेधेन लोकोत्तरं चमत्कारि परमसुखसंबन्धवस्तुवीकृतवस्तुगणित्वा स्वप्रतिष्ठाम मिलाया
 तिप्रदानेनानुग्राह तत्रकाश्चिद्विज्ञपतास्तथायद्यपि द्विजाकमेजप्रायेकवलकर्ममात्रवृत्त्यर्थे
 विमुखा स्मृत्वापि वैदिककर्मिणः परमाणुमिचित्थद्विसेपादस्वाभावात् तदीयाभावीरुपास्तासामके
 मगवत्परमाणुवैभगवदनुग्राहेण संवत्ताः इत्येवं तासां मेव सर्वोत्तममनुग्राह्यं भगवान् रासलीलां वके
 रासलीनावाप्सितारि रासयं चाध्याप्योन्वाख्यायते धनपतिस्त्विमिरप्यात्मपेक्षेति हृदयं कृतं तदर्थं
 स्तुतिं प्रेषते तत्रैवोध्यः हंसोपः कियते सविशेषस्तनुरितिलमण्डितः तसेभिन्नेव यतो ब्रह्मरात्र्यव
 क्षिप्रकालपर्यन्ते तच्छरीकतोरिकंदपेविग्रहेण भगवता पिरममाणानां गोपांशानां नादुःखनिरतिस्त
 द्विजकालपर्यन्ते तच्छरीकतोरिकंदपेविग्रहेण भगवता पिरममाणानां गोपांशानां नादुःखनिरतिस्त
 क्षिप्रकालपर्यन्ते तच्छरीकतोरिकंदपेविग्रहेण भगवता पिरममाणानां गोपांशानां नादुःखनिरतिस्त
 क्षिप्रकालपर्यन्ते तच्छरीकतोरिकंदपेविग्रहेण भगवता पिरममाणानां गोपांशानां नादुःखनिरतिस्त

प्रलाडाविसदृशीरिदानीं भगवद्वारा धनं हि सुदृष्टा पनेन विकसितमालत्वादित्युपशमदमदिसमद्विमर्तवी
 ह्य तादृशरमणमपि योगमाययेव वृत्तिस्त्वं दशायामिव ज्ञात दाम्भकसंकल्पसरो विवेकात्प्राप्तः प्रा
 चादिविवेकदशायामिव जातु तत्तद्विचारे स्तिपेक्षितो हितं कुर्वन् तत्तद्वस्तुविषयकं अज्ञेयकारिणोपन
 यन्नुदितो मृत तादृशचंद्रोदयेवन सदशमपीदं कामकोपाद्यने कलंककटकाकां तमेतः करणविवेकज
 नितमिः सम्यग्दृष्टिमीरेजितेऽर्च्योभोभक्तारि जातित्वमभवान् विवेकिनमनोत्तमात्मावापरेदृ
 श्रीशुक उवाच भगवानपितरा वीरीशरं देतुं लुप्तमल्लिकाः वीरारं तु मनश्चक्रं योगमायासुपाश्रि
 तः १ तदारुणजः कुकुभः करे मृद्विषा व्याविलिपन्नरुणेन शतमैः सचर्चणीनाममुद्राचक्रं नोप
 जन्मिद्यः प्रियायाः रवदीर्घदरीनः २ दृष्ट्वा कुमुदं तमखं गमंतुं लखमानसं सज्जं वक्तुं क्रमादश्याम्
 वने वतलौ मल्लोभिरेजिते जगो कलवामदशमनोहरं उमि शम्भगीतं तं वल्लो जगलः ४
 त्रिष्यः कृष्णमहीतमानसः गजममरनो न्यमलक्षितोद्यमः सयज्जोतिषं वल्लो जगलः ४
 व्याश्रोतव्यो मंतव्यनिर्दिष्टास्ति तव्यतिगीतसेपादिवान् तस्मिन्नुल्लेखजज्ञावितसेधातुवृत्तिः सर्वाएव
 वृत्तयः कृष्णानुगृहीतमना संवेधिन्यस्तातद्विद्वद्धारानिः सत्यस्वस्व विषयप्रकाशने संसृजः सर्वमपि
 लोकिनेशशस्त्रीयचक्रापांरजतं पृथ्वावर्हिमस्वतोविहाय तदेक प्रवणायामुद्राः पित्रादिस्थानीयविषयसं
 स्कारकृतवारणं तासामकिंचित्करं जातं काश्चिच्चाले च निर्गमा स्तुवनिर्गम्यत्वात्प्राप्तं तदेकतामसः
 तत्रागतानोचतामो भगवता यद्धारणीरजनीत्यस्मि यप्रदेशे तदस्पर्शयोगेनामिषधः स्पर्शायाः मनीषि
 यो योगिने विषयतिहास्मारभयभयदरीन स्थाशुद्रावनेरुपं यद्यद्यापांरजातं तत्राभवतीनामिहाम

नजातं पुनस्तत्रैव प्रवर्तितं कर्तव्यं तु पदेषां रूपं तत्तादात्म्यस्मिन् दृढं तात्पर्यं संपादनाद्यं यतो लोके वैरघ्न
 यथासर्वं हंसा सर्वं मत्स्यं श्रेयो मार्गं प्रवृत्ताः पुनस्तत्रैव ततोऽपि विभक्त्यै विषयसंज्ञं निमज्जतीत्यतः पूर्व
 विषयपधिरागाः दृढः संपादनीयः उभयतो वा हि न्यायिज्ञानं चाया विषयसंज्ञातः प्रवृत्तिः सा विवर्तनीयत्वा
 श्रेयःसंज्ञात्प्राप्तिरूपेण पुनरादृष्टव्यं नराकान् जायेत वासिष्ठे विवेके वा विवेके च न ह्यस्य भवेत्
 ही यत्रैव वास्तव्यत्वात् तत्रैव स्थितिर्न दृष्टी यत्तावद्विरोधितो निरोधयत्वा दित्यर्थः ततो भगवत्संनिक
 र्वात्कटकामनावत्स्यद्विरोधिलोकि कशास्तीयोपदेशमतिदाहृण्य शब्दप्रहारमिव जानेत्यल्लिप्सा
 ह्यणमहेत्युक्तिरस्य राममुभयतो रोदनादिकुर्वन्तस्तदुत्तरं यत्किमनन्तः समाधायतं दन्तु रूपं तावत् ३
 ३: भवैव विमोहं तिष्ठन्वानादितुं न शंसे संत्यज्य सर्वविषयास्तव पादमस्त्यं भक्ता भजस्तदुरवग्रहमा
 त्यजात्मानं देवोपचादिपुरुषो भजते मुमुक्षुः श्वसर्वविषयानैकैवात्म्यं भिक्ता संस्त्यज्य वर्तमाना
 वयंतव पादमूलं शरणं पश्यतां भक्ता इति वैराग्यशरणागतं परमं प्रभुमपसाधनं संपत्तिपुरुषादीनां
 ता गोपीनां चिरं समाजपत्ते सर्वमिदं मनः पश्ये भक्ता भजस्त्येव तेन ये यथा मां प्रपद्यन्ते तास्तस्यैव भजता
 स्य हं इति भगवत्पुतिस्तानि यमासास्यते आगतं तु कंचास्मदुरदृष्टं दृष्टं चित्तं दुरवग्रहं कर्तव्यं न ह्यस्य
 प्रतिपद्यतामिति विवेकः ॥ त्वनं यदा हेतुदं बग्नं दुःखं नावग्रहे ग्राह्यं यस्मिन् भगवतो ग्रहणं न भ
 त्तिमेतन्नाहं कश्चिदपि भवति इति भक्ता इति भजस्त्येव तात्मानं इत्येव यस्मिन् भगवतो नाकारतान् भजस्त्येव
 यो मा भदित्यारोक्ष्य यथा जादियुक्तो मुमुक्षुः भजते श्वस्यतां मन्वानादिपुरुषस्तथा वयं मुमुक्षव इति

त्यजो न विषयादिना यदृष्टं तो भेदनिहपकः यच्च पत्याद्यनुवृत्तिविधेयेति तत्र पत्यादिहोपमविवेचनशरी
 रमावेव ज्ञेयं नेपत्यादिह पता प्राणो हि पिता प्राणो हि मां त्वदिदं श्रुतेर्भवांस्तु ततोऽपि मत्प्राणात्मा कुर्वति
 हिलयिरतिक्रान्ताः स्वयत्मात्क्रियप्रिये पतिस्तुतादिमिरातिदेः किम्येकश्रुताः स्वैस्वस्वरूपेणात्मनि प्रत्य
 गभिवेति तत्स्वरूपे प्रियस्य स्वस्वरूपत्वयिरतिकुर्वति पतिस्तुतादयश्चातिदाः स्वयमात्मा श्रुतेः प्रत्यक्ष
 मिति श्रुतेः तैः सार्कं किमपि प्रयोजनमास्तीति कोशाल्यप्रकटनेन विवेको दृष्टः तः श्रुतित्यमसुर्वेलेक
 मिमं प्राप्य भगवद्वचने लोके श्रुतित्वात् सत्त्वविरोधेणास्त्वस्मिंस्तद्वातिरेकश्रुतित्वं सत्त्वत्वे च बोध्यते
 इति तद्वचनं श्रुतिप्रिये रतिविशेषणं प्रदर्शितं चित्तं सत्त्वेनेत्याश्रुताः सर्वे विषया पारमि वृत्तिः श्वस्रज्जाग
 ने संपातादिभिरानेत्यन्तर्ज्वलं किं कुर्यामभवेत् किं कुर्यामभवेत् यथा व्यावर्तिकाश्च मधुमे प्रवृत्ता यदीवराप
 दत्तास्तत्र पतिपदा कस्य वरा वल्लोहं द्रव्यं माहात्म्यं यो नेदा नी प्रवर्तते भवति श्रुता भवान् वृजनेन
 तिहरणा यप्रवृत्तोऽस्मदातिहरणा पस्वीयते किं करीणा शिरस्सुकरकमलेन ध्येयं दृष्टिना मत्ता संपा
 दने न स्वतरकामश्रुतिर्वैनीयः श्रुता भगवतश्च मत्तमपाद्यं यस्मात्तादृशानाम् तद्वरणाश्च न ह्यपि हिं
 कामादि प्रसक्तानि राहं रामयश्च यथा भगवद्विरहेणास्मदंशं विना शोभं विष्यतीति ज्ञानालाभे तु भवरीया
 सगुणस्वरूपं ज्ञानं पासनादिना स्वात्मानं कृताधीकुर्यामस्त्वरीये च सगुणस्वरूपे सकलसोदयसारा
 सर्वं स भूतं यतो लोका ब्रह्मणो वपि भूता श्रीलक्ष्मीदेवी परीय पादं तल्लब्धोत्सवा सर्वदा तेने विनिरतावर्तते

तत्रापियसर्वसाधनसंपदलक्ष्मिस्तान्मुमुक्षुमगवतोविशेषानुगृह्यते इति पादजलमोगसेयदत्तसि।
 साधनसंपत् हृदयतानसंपत् यस्यामिहृदयेमेवितरत्युक्तः सर्वोपयुक्तः श्रीमद्गवद्विहृदमलेनैवति।
 मगवत्यादमेवाधोदृष्टशमादात्मन्य धत्सुवेधेन एतद्विषयसामान्यसंबन्धः स्मृतानिवर्तः। अतः सुख
 कलुः खनिवैतैनकारिणामुव चरणांमलकपासीनां प्रवेपरिवितवसतीत्याहः तदेकपरायणः।
 मामभिलषितभगवद्वास्वपितीयांनयुहः सुपायः तेनैवसकलकामतापोनिवर्त्यते अिहृदनिष्ठः शोभा
 तिराशोपिनवर्णितुंशक्ते अतोदासमेवदेवप्रार्थयामः।। इत्येवंतानप्यानयोदन्यत्रप्राप्तिमभिला
 क्षत्यः यमेवेषवर्णतेनलभ्यतितवचनात् तदेमत्येनतत्प्राप्तिभावनामनाशोसमानातिप्राणास्वाति।

विकृतावस्तुः तदामगवीलसीनतामुपलभ्यदीनदयावशेभ्रवंचेत्ता मय्यसारांमोपिप्रमाणावयवेद्यो॥
 अथिअधदितपाठकयोगमायेयस्वात तयोमेसपाय स्वात्मानेदसमर्पणेन तदभेदास्वादनहृयातासुसपादि
 तवान्॥ ततस्तामिः सर्वाभिः प्रसन्नाभिः खान्मुखीभिः साकं तत्संवेधेः पितृस्वहृदयवर्गमनोविराजतेस्मएकए
 वहिभ्रतात्माभतेभक्त्यवस्थितः एकपावकुधावेवदृश्यते जलचंद्रवर्तिदृष्टान्तिष्ठद्वय सकलमपिसंघा
 त्तकवर्नशोभयन वत्तिसेवेधेनसंस्संगयतामिषामिषन्नयनं व्यवहरेत् सर्वी सुवत्तिष्ठुसंवास्तुवदित्यर्थः॥ त
 तोडुल्लिखतापापानद्याः सात्त्विकप्रत्ययान्मकरोततापमानंदविभोवसाधने प्राणवायुहोभरदितुलनेनशरस
 यथेष्टरे मे यथाचचाकुप्रसारपरिरेमादिभिः काभितः कामिनीरमयंतितं धवकुमं निवर्तयेस्तारमयामासाता
 अशुभः लब्धसात्त्विकप्रम्ययास्तत्प्राप्तिगर्वेणस्वयमकुर्वत तदामगवानेतदधी अतः संगस्यपाकारोपुन

रनिष्ठप्रसादादिति योगशास्त्रोक्तिः स्मयोनकर्तव्यः श्रुतिश्च अविज्ञातेविज्ञानांतवित्तततविज्ञानानांमिति।
 विज्ञानीभरतिप्रत्यपकाले विज्ञानेतिशोभवतिः तिप्रदृश्यति ज्ञानामीतिरतेविषयसहदेविषयसहमयावृत्ता
 रिकसर्वप्रातिभासिकसत्त्वे च आद्यच्छेदजानामीत्यादि द्वितीयेच्छेदजानामीति त्रिसंख्यापरमाद्यसत्त्वेना
 भयविलसृणात्तादनवगादमानावतिः कथं तद्विषयतामापादयेदिति। तदेतधीनम्॥ ततस्तादृशतति
 समुदावरिभगवत्येतद्विज्ञेपूर्ववतवाह्याभ्यंतस्समानरूपेणै तासोभ्रमस्यैवचतम तच्चवाह्याभ्यंतस्समयसंन
 रः विषयाणां तात्त्विकनिदानत्वात् सचिरानेदस्वहृदयस्वविरहस्यभावत्वात्त्रकचिदपितत्तामः तेनैवपर
 मइः स्वातुराविकृतावभभुअज्ञानेचविगुणात्मके विषयगोसाधोवातानानतिरेकात्त्वसमशीलेष्वेवतासा
 मन्वेष्टयांसमवर्तते प्रथमेसात्तात् अथप्रसन्नतन्योपाधानं त्रिसंख्यासाम्येनगुणत्रयहृपावत्कसंपदवी
 एकंतिस्मयंतेतथाजातुदृष्टीनेस्यात्रास्वात्ममेतस्मशीलत्वात्दृष्टीनेमविध्यतौत्यमिप्रायात् अथगुणा
 कार्येषुपंचभूतेषु करवकशशोकेनागपञ्चायवंपकेतिपंचसंख्यासमंतयानिर्दिष्टेषु गुणेषुमात्रलीमत्तिराना
 तीक्ष्णकेतिनाममिनिर्दिष्टेषुपंचसिद्धियेषु स्तप्रियालयनसञ्जनकोविदारस्यानीयेषुपंचकर्मिन्विषयजन्म
 श्रुंक्विन्नकृतागामस्यानीयेषुपंचप्राणेषु कदेव नीषस्यानीययोः चित्ताहकारयोः त्रितिस्यानीयमन्सि
 शरीस्यानीयायांबुद्धौ क्षमाचनमांशोतात्सर्वानेकंतिस्म एवमन्वेष्टयांतराभगवदज्ञातलाम्पातरमोदि
 र्नामासम् एतेनगुणेषोगुणकार्येभ्योसर्वेभ्योभूतमौक्तिकेभ्योवाह्यतः कतराभ्यः परः मगवावर्तितः पदवत्वा
 वतिष्ठतेतानानिजनसाहस वुद्धिश्चनविचेष्टतेतामाहुः परमातिमिति श्रुतेः सर्वोपरमेः धियम्यस्यवत्सुनता

विगुणात्म
 केतिन

श्रीकायसहस्रसंख्येदत्तमेनपरमसुखप्रदेनचरणकमलेनकेवलमस्यमस्तुगृहीणीयः एतदनुग्रहापददामिउद्दि-
योगेतेयेनमामुपयाति तस्यादिसवचनेसुखाज्ञानामृतं सुरतस्यपरस्परप्रीतिःवर्द्धनेपुष्टिप्रेक्षानोत्तरार्थमहो-
सचममप्रियप्रत्युक्तः शोकनाशनं तरतिशोभमानविद्विषुक्तः वेणुस्थानीयवेदांताभ्यासवतापुरुषेणस-
मुसम्पुञ्चवितेग्राह्यार्थितं गनात्मपदार्थैर्युगागनितिकेदीयतां तत्सुखपमपश्यतांचतुष्टिरपिकालोयुगा
बद्धवति यैदाभवानकाननेनदतिरत्यनेनपरोक्षतादर्शिता एतादृशःस्निग्धमाभूत् यस्मिन्तुष्टौभवत्सुखं
नैवेत्तं भवन्तासाकारप्रतिबंधकाः पञ्चकृतं दृष्टिरोधकः जगज्ज्ञानवर्तते येनबोधव्यभिचारीप्रवर्तितः विप्र-
तेरदमेवतस्यदुर्लभकेतलत्वं रदनेस्निग्धोदीयतेनपवित्रग्राह्यप्राप्तयेते हृद्युत्पत्तिस्ततान्यभ्यस्तवोध-
वोपलक्षितं सर्वसंबंधांशोक्तोत्तमैकशरणंगतानां तत्रातिमनिषेधैर्निर्वातवैवोपदेशगिरामोहितानांपर-
वशानांयोषिद्वावापञ्चानोत्तमोत्तमविद्यानिशिनत्यागोविषयः यथाचप्रवृत्तारिष्यविषयेषु प्रवृत्तित्वादिक-
मभ्यदिदानीं भगवत्सद्विषयेयथाशरं हसिसम्यग्ज्ञानेतेवैवक्यमिदं प्रकृत्यद्भूतेनानेदाविर्भावः तद्विषयएव
धेमवीक्षणं यथास्मात् तथासंपादनीयं तस्मिन्नेवमोक्षलक्ष्यावहदुःखभूतेवसोपरममनिश्रुतौकेकेन
मनोमुख्ये यस्मात्तद्व्यक्तिः साक्षात्कारः ब्रह्मसंघानस्य संसारारण्यपतितानां बनीबानां रजिनहं जीसुर्वान-
धुनिव्यक्तिरी विश्वस्यमंगलहारा परमानेदाविर्भावकरी स्वज्ज्ञानोभक्तानामभ्युदयकाराशिनल्लोभा-
र्यानिप्रदने तत्परात्मनोपगृह्णात्युक्तं प्रकटनीयां तवपरमपदस्वासाद्भूतेपरात्मप्रीतिः सत्यः
ततोपपत्त्यक्तं शेषोस्तनेषु तत्सगुणपदकमलपराणात्मेषु प्रदर्शयिष्ये यत्तत्पदकमलं रक्ष्यमिष्य-
याल्लक्ष्मणेनजीवस्य कृपयानीयाध्यात्मिकादिद्विविधोद्यानिवृत्तिरूपानां कर्मणस्वस्वरूपसाक्षात्काराय

इत्येवंवत्तयः श्रीकलसाक्षालाकारपरमोक्तवोकावयः प्रकटपरमात्मज्ञानं अनुधिकारिपुरुषदृष्ट्याप्रलाप-
त्मकं श्रुत्येताधमजनपिदोसंस्मरेदुनश्चैवचतुः इत्येवंस्वप्रवणानोभगवान्गुणविग्रहसुहृत्सुहृत्सुहृ-
स्वत्वंगोचरतयापतिसुंदरमूर्तिर्मेनमयस्यापिमन्त्रयः यथाप्राणस्यप्राणवर्णव्यञ्जितः मनसोमनोऽवश्यंश्री-
जमनसोमनस्यादितपरं येनतामायापि सौंदर्यं दत्ते यस्यसौंदर्यंनकदाविदपेति साक्षादविरमत् स-
जमनसोमनस्यादितपरं येनतामायापि सौंदर्यं दत्ते यस्यसौंदर्यंनकदाविदपेति साक्षादविरमत् स-
गुणस्वरूपं तांश्रुतपदः सगुणस्यापि संपरीक्षरूपगृहणशक्ता यथासंप्रकृतं न संस्कारानुरूपं तदक-
रकमलपदकमलारिशावर्तिर्दृष्टं गहीता कृतार्थमभवत् तत्राचिततलमसि महाकाजजन्मासुख्येन-
विद्यारण्याभगवन्तेसाक्षात्कृत्यपुत्रपदेवउक्तं ह्यल्पितं चतुः धूनीश्रवणीरव्यंतीवस्मान्मानमपिगुणनिर्ले-
नव्यपदेशेन असेप्रतातेत्रेण सौकोच्यतीवस्मान्मासुहृत्स्वस्वरूपेनैव एवैकविद्योगजन्या योगाहृतातदह-
रौक्ततवतीकाचित्तमतिभवेन तत्परायणासगुणविग्रहोपिप्रमत्तं दसुखं गहीतवती ताः सर्वपरहीत्वा
अधिकारिणां चेतोऽनद्यास्तिरुं दसुंदारदित्यानीयेधमनिधमादिभिः सुरभिर्योनिनिर्लेपैः प्राणबाधुत्तन-
निरुद्धपदं पदं गृह्णात्यवजन्तस्मिन्निबिडकार्यवेदसंबंधिपिचारलक्षणाकारासमूहेननिवृत्तारोहदित्यादिलता-
यातमस्येयच्छेदं रमणं चैताः पुनश्चेतस्तीर्यैकचित्तवर्धमासने चतुः संयुतप्रोहणं कृतवत् ततोभगवता-
साकं तां संसेवोदबद्धः तत्रमभवद्धत्वेन यथार्थमाप्रवर्तते तासुखेवमज्जाम्भित्येवं निर्गोपोज्ञाः एवमपि
कारिपुरुषोत्तमः करणवतीनोभगवन्तासाक्षालाकारसंपत्ता अनादिमायावदुपनीवस्यपरमपदनिवेशनकृतार्थ-
तासेपतिः भगवतासंख्यनीवामेदेनसमस्तनतरीसोपकृतिः श्लाघ्यते नपारपदेनिर्लेप्यतपुनोस्वभावात्प्र-
विश्यापुत्रादिः साममज्जनदनेनैवहृदयवलाविदश्रुतदः प्रतियातसाधुना ४ ततस्माभिः साकं रासकीदाप्रो-

तत हरिवंशे तालुपंतीकृताः सवीरमयेति मनोरमम् गायताः कृष्णचरितं दृष्टुं शोभोपकन्यकाः हृन्दुशोभं दृष्टुं
 म्याप्रदेशाभ्यावर्तते गोपः कृष्णयासां ताः दृष्टुं शोभोपास्ताश्रुताः कन्यकाश्चैतर्थाः यथोक्तं मंगनामंगनामंत
 रेमाधवो माधवंचांतरेचांगनाचांगना इत्यामाकल्पिते मंडले मध्यगः सजगौ वेणुना देवकी नंदनः संप्रसं
 प्रतिरूपो बभूवे एकधा वद्गुधा चैव दृष्टते जलचंद्रवदित्यादिश्रुतेः भगवान् प्रत्येकं वृत्तिभिः कीडां कृतवान् ता
 म्यः एष कृष्णस्वासां साक्षी भूत्वा मध्ये वर्तते इत्येवंताभिः प्रतिनिशं रासकीडां कृतवति भगवति मध्ये कदाचि
 क्वं त्वच्छुशब्दितो तं रायो भगवतः सकाशाद्वृत्तिर्गृहीत्वा न्यत्र निन्ये तस्यापि प्रेमावर्जितेन भगवतैव निपातन
 मकारि एतच्चेश्वरप्रणिधानेन ऋतिसमाधिलाम्भं तं रायाभावं च सचयतापतं जलिना स्पृष्टीकृत्यते ततः
 कालांतरे दुरदृष्टरूपोऽरिहनामा चषममूर्तिरसुरः सर्वानोपान्तरान् गोपीणां श्रुत्वा सयन् श्रेयोमार्गपरिपंथी
 प्राप्नुस्तस्यायनायासेन भगवतैव विधुंसः कृतः श्रुतो भगवदाश्रितानां दुरदृष्टेनाप्यकारः कर्तुं न शक्नोते श्रुते
 रं देवानामपि महाभीतिप्रदो दुर्निर्वीर्यवेगो मनस्तुरंगः केशीपति तस्मै न कर्मणा च भगवता केशवनामलेभो
 यथा ज्ञानकं सोपजीवी सर्वे विधिप्रतिषेधामोक्षविषयाणि शास्त्राणि विद्यावद्विषयत्वं नातिवर्तते रत्निभ
 गवत्पादोक्तेः सच्छस्वस्वरूपोऽकूरोदयालुस्वभावो भगवंतं उत्थाप्य तद्व्यासपरिवारकं सा ज्ञानविधुंसप्रव
 णचेताः सर्वधिकारियादवानां परमोत्सवापदानापापत्य भगवंतं ज्ञानमूर्तियोगस्वरूपबले देवसहितं मथु
 रानिनाय तत्र च भगवान् श्रेयः परिपंथिनं भगवद्विरुद्धमतिं रजोगुणं रजकं विनाश सत्त्वगुणमूर्तिमाल्य
 कारमनुजग्राह ततस्त्रिभिर्गुणैर्वक्त्ररूपं त्रिवक्त्रं कुड्मं नोदति मज्जीचकं सा च रज्जीभूत भगवद्वियोगम
 सहमाना स्वस्य भगवत्पदग्रह मध्ये स्थातुमना वदुप्रार्थयामास भगवांश्च तत्रैव परिपावतमिप्रायेण किंचित्कालं

